

نوا

در برنامه کنسرت های تابستانی پایتخت:

شب های جز

● گروه هنر: چهارمین دوره شب‌های جز از ششم مرداد، کنسرت گروه موسیقی الماس‌ها در شبیه، ۳۰ تیر، گروه موسیقی رباب در ۲۹ تیر و کنسرت هم‌نوایی پیانو و ویلن‌سل در سومین فستیوال شب‌های موسیقی در ۲۸ تیر برگزار می‌شود.

چهارمین دوره شب‌های جز

برنامه شب‌های جز در تابستان ۱۳۹۷ برای چهارمین سال پیاپی روی صحنه می‌رود. این رویداد اما امسال با تغییراتی همراه خواهد بود؛ نهاد فرهنگی و مستقل «سازیار» که بانی و برگزارکننده این رویداد بوده، حالا با حمایت مجموعه هاگوپیان، علاوه‌بر موزیسین‌های داخلی از چند هنرمند برجسته بین‌المللی هم برای شرکت در شب‌های جز دعوت به عمل آورده است. همچنین این رویداد که تا پیش از این در دو شب برگزار می‌شد، این‌بار در چهار شب و در قالب ششت اجرا در فرهنگ‌سرای نیاوران برگزار خواهد شد. «شب‌های جز ۴» از روز ششم مرداد آغاز می‌شود و علاقه‌مندان با تهیه یک بلیت در هر شب می‌توانند به نمایشی دو اجرای متفاوت بنشینند. در شب اول، نخست، تریوی «کارلو ماور» نوازنده ایتالیایی باندونئون همراه با گیتار و پرکاشن و سپس تریوی «سردار سرست» به اجرای برنامه می‌پردازند. در اجرای هفتم مرداد در بخش اول، کوارتت «کیاوش صاحب‌نسق»، آهنگ‌ساز نوگرای ایرانی، برای نخستین‌بار روی صحنه می‌رود و در بخش دوم، تریوی «آرشید آذرین»، هنرمند ایرانی ساکن فرانسه، پیش‌روی مخاطبان قرار می‌گیرد. در روز هشتم مرداد، ابتدا کوارتت «کاسته» که به تازگی با نشر معتبر «لیی سی ام» همکاری داشته، منتخبی از دو آلبوم خود را اجرا می‌کند و پس از آن تریوی «نیوئن لِه» روی صحنه حاضر می‌شود. «نیوئن ل» گیتاریست شهیر فرانسوی، سابقه همکاری با بسیاری از بزرگان موسیقی جز، از جمله رندی برکر، ظافر یوسف، ونس مندوزا، رنو گراسیا فونز و… را در کارنامه‌اش دارد. مخاطبان در شب پایانی، شاهد اجرای برنامه متفاوتی از کارلو ساور و نیوئن ل خواهند بود که درواقع سپرورایز فستیوال خواهد بود. امسال در «شب‌های جز» برای نخستین‌بار در کنار اجراهای صحنه‌ای، دو کارگاه (ورکشاپ) آموزشی نیز برگزار می‌شود. لازم به ذکر است اجراها از ساعت ۲۱:۳۰ در فرهنگ‌سرای نیاوران روی صحنه می‌روند و علاقه‌مندان برای تهیه بلیت می‌توانند به سایت «ایران‌کنسرت» مراجعه‌کنند.

الماس‌ها در نیاوران

گروه موسیقی الماس‌ها به سرپرستی فریماه عباسی، شنبه، ۳۰ تیر، در سالن خلیج‌فارس فرهنگ‌سرای نیاوران روی صحنه می‌رود. گروه موسیقی بانوان الماس‌ها فعالیت هنری خود را در زمینه موسیقی پاپ از ابتدای سال ۱۳۹۶ آغاز کرده است. انگیزه اصلی از تشکیل این گروه، اجرای موسیقی‌های معتبر جهان به زبان‌های انگلیسی، فرانسه، اسپانیایی، ایتالیایی، یونانی و ترکی استانبولی است که در فضایی کاملا متفاوت از موسیقی سنتی ایرانی است. تنظیم تمامی قطعات تحت سرپرستی و رهبری فرهاد پرستو انجام شده است.

کنسرت موسیقی «رباب» در نیاوران

گروه موسیقی سنتنی «رباب» ویژه بانوان، به سرپرستی وخوانندگی معصومه حسین‌زاده‌تنباکویی ۲۹ تیر در فرهنگ‌سرای نیاوران روی صحنه می‌رود. به گزارش روابطعمومی بنیاد آفرینش‌های هنری نیاوران، در این کنسرت که به موسیقی عرفانی اختصاص یافته، اشعار شاعران بنامی مانند مولانا، حافظ و شهریار و ساخته‌هایی از آهنگ‌سازیانی مانند جلیل شهنواز و… برای مخاطبان اجرا خواهد شد. این کنسرت با همراهی خرابات آیینی خواهد بود که طرحی حرکت آن را نوازندگان جلیل‌زاده برعهده دارد. اعضای گروه موسیقی «رباب» عبارتند از: شیوا قهرمان‌نژاد (تار)، مینو اصحابی (کمانچه)، غزاله تهرانی (سنتور)، افسانه احمدی‌بکنا و غفت معدن‌کار (دف)، فثانه قاسمی (روایتگر)، مریم خرم‌شاهی (گوینده) و معصوم حسین‌زاده (آواز). کنسرت موسیقی گروه «رباب» ویژه بانوان، جمعه، ۲۹ تیر، ساعت ۱۵ در سالن خلیج‌فارس فرهنگ‌سرای نیاوران برگزار خواهد شد. علاقه‌مندان می‌توانند برای تهیه بلیت به سایت ایران‌کنسرت یا گیشه فرهنگ‌سرا مراجعه‌کنند.

هم‌نوایی پیانو و ویلن‌سل

مجید علیزاده، آهنگ‌ساز و نوازنده پیانو، از برگزاری کنسرتی ویژه در قالب سومین فستیوال شب‌های موسیقی در تالار استاد جلیل شهناز خانه هنرمندان ایران خبر داد. مجید علیزاده، نوازنده پیانو و آهنگ‌ساز، در گفت‌وگو با خبرنگار مهر با اشاره به جزئیات این کنسرت توضیح داد: قرار بر این است که پنجشنبه، ۲۸ تیر، در قالب سومین فستیوال شب‌های موسیقی در تالار استاد جلیل شهناز خانه هنرمندان ایران، کنسرتی داشته باشیم و موسیقی فیلم‌های برگزیده سینما و دریافت‌کننده جایزه اسکار را برای مخاطبان اجرا کنیم. وی ادامه داد: این کنسرت در ابتدا قرار بود به صورت تک‌نوازی برگزار شود، اما پس از مدتی تصمیم گرفتیم برای رهییز از یکنواختی، ساز ویلن‌سل را نیز اضافه کنم و به همین دلیل غزاله شیرازی مدتی است به گروه ما پیوسته است. دو هنرمند در حوزه وکال نیز همراه ما خواهند بود که تصور می‌کنم با توجه به چارچوبی که در نظر گرفته‌ایم، می‌تواند کنسرت متفاوتی باشد.

گروه هنر: فیلم سینمایی «مواجهه» کار سعید ابراهیمی‌فر، پس از ۱۴ سال اکران می‌شود. از دیگر خبرها اینکه «سال دوم دانشکده من» کار رسول صدرعاملی نیز برای اکران پاییز آماده می‌شود و همچنین فیلم‌برداری «آپاچی» کار آرش معیریان کلید خورد.

فرجام «مواجهه»

فیلم سینمایی «مواجهه» به کارگردانی سعید ابراهیمی‌فر، از هفته آینده در گروه سینمایی هنر و تجربه اکران می‌شود.

فیلم سینمایی «مواجهه» به کارگردانی و نویسندگی سعید ابراهیمی‌فر و تهیه‌کنندگی ایرج تقی‌پور، سال ۱۳۸۳ ساخته شده است و تنها نمایش آن در بیست‌وچهارمین دوره جشنواره فیلم فجر در سال ۸۴ بود و ۱۴ سال اجاره نمایش نداشت. فیلم «مواجهه» سعید ابراهیمی‌فر که قرار بود از اواخر سال ۹۵ در گروه هنر و تجربه اکران شود، به علت همکاری این کارگردان با شبکه جم، با مشکلاتی برای اکران مواجه شد.

این فیلم از برنامه نمایش گروه هنر و تجربه خارج شده تا بار دیگر مهاجرت یکی از عوامل، فیلمی را دچار مشکل اکران کند؛ اما در این روزها ضمن رفع توقیف «مواجهه»، شاهد اکران آن در گروه سینمایی هنر و تجربه خواهیم بود.

در این فیلم، حمیدرضا پگاه، نیوشا ضیغمی، مریم مقدم، آرش آصفی، قربان نجفی، پانته‌آ پناهی‌ها، ارسلان عبداللهی، هوتن مکی، اردشیر کاظمی، محمد شجاعی، حمید مین‌دوست و تینا چرخچیان حضور دارند. در خلاصه داستان آن نیز آمده است: «اشیا بیشتر از مردم دوام می‌آورد. دو جاقو پس از نزدیک به صد سال، بار دیگر با هم مواجهه می‌کنند. کسی چه می‌داند، شاید

عوامل فیلم سینمایی مواجهه عبارت‌اند از: نویسنده و کارگردان: سعید ابراهیمی‌فر، تهیه‌کننده: ایرج تقی‌پور، سرمایه‌گذار: عادل یراقی، مدیر فیلم‌برداری: محمدرضا سکوت، تدوین: عادل یراقی، طراح صحنه و لباس: شیوا رشیدیان، صدابردار: مهرا ملوکوتی، موسیقی: سعید شهرام، دستیار اول کارگردان: محسن شریفی، عکاس: مریم مقدم و علی اتحاد و مشاور رسانه‌ای: علی زادمهر.

«آپاچی» کلید خورد

فیلم‌برداری فیلم سینمایی «آپاچی» به کارگردانی آرش معیریان و تهیه‌کنندگی حسین زندباف بعد از مشخص‌شدن عوامل پشت دوربین و بازیگران آغاز شد.

رضا شفیعی جم، سحر قریشی، یوسف تیموری،

هنر

«مواجهه» پس از ۱۴ سال روی پرده می‌رود

ایسن مواجهه باز هم ادامه یابد، شاید هم این قصه همین‌جا خاتمه یابد.»

عوامل فیلم سینمایی مواجهه عبارت‌اند از: نویسنده و کارگردان: سعید ابراهیمی‌فر، تهیه‌کننده: ایرج تقی‌پور، سرمایه‌گذار: عادل یراقی، مدیر فیلم‌برداری: محمدرضا سکوت، تدوین: عادل یراقی، طراح صحنه و لباس: شیوا رشیدیان، صدابردار: مهرا ملوکوتی، موسیقی: سعید شهرام، دستیار اول کارگردان: محسن شریفی، عکاس: مریم مقدم و علی اتحاد و مشاور رسانه‌ای: علی زادمهر.

فیلم‌برداری فیلم سینمایی «آپاچی» به کارگردانی آرش معیریان و تهیه‌کنندگی حسین زندباف بعد از مشخص‌شدن عوامل پشت دوربین و بازیگران آغاز شد.

رضا شفیعی جم، سحر قریشی، یوسف تیموری،

درباره نمایش شیطونی، به نویسندگی و کارگردانی مهدی کوشکی

تهران؛ یک شهر بی‌مکان

سردار شمس‌آوری

نمایش «شیطونی»– همان‌طور که نشان خواهیم داد– به طور کامل علیه چنین کارکردی است. نه‌فقط به دلایلی که در پیش گفتیم؛ یعنی تن‌زدن از بازنمایی آن فضاها و تنش‌ها (حتی با وجود گرفتاری زرنیکی که قصه‌اش با حضور خشونت دارد) بلکه با به‌کاراندختن یکی دیگر از شگردهای تئاتری‌اش که در کار آداسازی قصه از قصه و فعال‌سازی فرایند تماشا (نه دیدن) و تفکر مخاطبان به واسطه فاصله‌گذاری و بیگانه‌سازی صحنه است.

کوشکی با توسل به ساده‌ترین تکنیک‌های بیگانه‌سازی و فاصله‌گذاری، چند بار نمایش را متوقف می‌کند، اجرا را به سمت تماشاگران پرت می‌کند (از تماشاکردن آنها و تماشایی‌کردن‌شان؛ انگار شما (مخاطبان)، نمایش تماشا را در حال اجرایید که آمده‌اید ببینید) و از تماشاگران را به داخل اجرا کشیده در آن شریک‌شان می‌کند. برای مقاطع اپیزودیک‌وار قصه از موسیقی و رپ خواندن بازیگران زن کمک می‌گیرد (که از تکنیک‌های یکسان‌سازی این صحنه‌های استعاری بدن و متن باشد که دعوا و قتل و تنش را نشان می‌دهد و از بازنمایی خشونت مستقیم پرهیز شده است؛ زیرا منطق برآمده از حرکت در این اجرا چنین رویکردی را می‌طلبیده و نیز فیکور این نمایش بازنمایی این قسم از مسائل اجتماعی به‌مثابه بازنمایی صرف نیست؛ بلکه این بخشی‌های لاینفک از ژانر قصه (مانند دعوا و قتل و خشونت) را به‌مثابه اجزائی ناگزیر از ژانر را که قصویت قصه نیز به آنها نیاز دارد، در نمایش طوری در نظام نشانه‌شناسیک اجرا به کار گرفته که خود نمایش برای اشاره به چیزی بیش از بازنمایی صرف اینها حرکت کند؛ یعنی با سلب حرکت از خشونت و قتل و درگیری خود دستگاه نشانه‌شناسی صحنه و اجرا به حرکت و تکاپو واداشته می‌شود تا در اینجا و به کمک دیگر اجزای بلاغی نمایش بتواند فیکور فکری و تاتاریکال نویسنده و کارگردان را از نو دکورایتو کند. این لحظات قصه البته اشتباه بسیاری در منتقدان و مخاطبانی بود که می‌گفتند کوشکی یک‌سری المان‌های غیرت و تعصب و شوخی‌ها و فیلمفارسی را گرفته و این‌بار به صحنه تئاتر آورده. این مهمل است.

و سیدقربان صادقی، مدیر تدارکات؛ امیرهوشنگ حسینی، جلوه‌های ویژه میدانی؛ آرش آقاییق، جلوه‌های ویژه بصری؛ حسن ایزدی، عکاس؛ هلیا رضایی، روابطعمومی؛ سپیده حیدرآبادی، مجری طرح و جانشین تهیه‌کننده؛ شهنام شهباززاده.

سال دوم دانشکده من

فیلم سینمایی «سال دوم دانشکده من»، ساخته رسول صدرعاملی به تهیه‌کنندگی مسعود رداپی، برای اکران پاییز آماده شد. به گزارش هنرآنلاین، «سال دوم دانشکده من» آخرین فیلم بلند سینمایی رسول صدرعاملی در مقام کارگردانی به تهیه‌کنندگی مسعود رداپی است. مسعود رداپی، تهیه‌کننده «سال دوم دانشکده من»، درباره آخرین وضعیت اکران این فیلم گفت: مراحل فنی، تدوین، موسیقی و صداگذاری این اثر به پایان رسیده و اکنون آماده نمایش است. او افزود: قرارداد بخش این فیلم با مؤسسه فیلمیران منعقد شده و برنامه‌ریزی ما برای اکران سراسری از نیمه مهرماه به بعد خواهد بود.

علی مصفا، بابک حمیدیان، ویشکا آسایش، شقایق قراهانی، پدram شریفی، نیلوفر خوش‌خلق، شیوا خسرومهر، مریم بویانی و علیرضا استادی، بازیگران این فیلم هستند. به‌جز بازیگران نام‌برده، ۲۲ نفر از چهره‌های شناخته‌نشده نیز در این فیلم برای اولین‌بار به ایفای نقش می‌پردازند که در این میان سه نفر جزء بازیگران اصلی و مابقی در نقش‌های فرعی مقابل دوربین خواهند رفت.

این ۲۲ نفر از میان ۹۰۰ نفر و پس از پشت‌سرگذاشتن مراحل تست و تمرین بازیگری برای حضور در این فیلم انتخاب شده‌اند. «سال دوم دانشکده من» به نویسندگی پرویز شهبازی مضمونی اجتماعی دارد.

مهرنوش الفتی، مدیر تولید؛ حمیدرضا سربیریان

ژانر است. اما؛ اگر بگیریم آن «گره زیر گرفتن» در فرهنگ ایرانی نشانه‌ای بر بدشگونی است!آنجنان که نمایش هم بر نشانه‌ها سوار است و همان‌طور که شخصیت نمایش آن گریه را ماده می‌پندارد. پس همه قصه از آن بدشگونوی و از یک ماده آغاز می‌شود (به هر حال گریه‌ها که فقط ماده نیستند و بدشگونوی ناشی از زیرگرفتن‌شان کار هر جنسی از آنها می‌توانسته باشد اما وقتی منطبق زبانی قصه اصرار دارد که آغاز به‌هم‌خوردن طرح و طوطئه را با استعاره بدشگونوی، به ماده‌بودن آن گریه وصل کند، یعنی در ادبیّت داستان بر نقش مؤثر زنان تاکید مؤدکی داشته) افزون بر این (نه فقط) تأثیرگذارترین افراد در زندگی این افراد که تأثیرگذارترین‌ها بر روند طرح و طوطئه قصه زنان غایب قصه هستند. مادر مهرداد، دوست مهرداد (در حضور و خیانتش)، دوست‌های زن شهرام و….

نمایش، بر نشانه‌های نمادینش سوار است. مادر جداشده و مهاجرت‌کرده و فوت‌شده مهرداد، بر صحنه حضور موسیقایی دارد، هم او انگار در نبودش مهرداد و پدرش را به این روزهای خشن و خسته کشانده. برای جریان جای خالی مادر، دوست مهرداد انگار باید همان مسئولیت‌ها را به دوش داشته باشد اما غایب است. خانواده غایب شهرام اما حاضر در نشانه‌های تصویری حاضر بر صحنه، دیگران غایب از صحنه و حلول‌کرده در مجازها نشانه‌های حاضر بر صحنه. فرانسه‌خواندن آن خانم بازیگر که حضورش در صحنه غیاب چیزهای دیگری است. مثلاً مادر مهاجرت‌کرده به فرانسه مهرداد و…، خیابان و مردم در خیابان که با اشاره‌ها جان می‌گیرند و می‌رقصد و کذا و کذا. اینها نشانه‌ها و اشاره‌هایی هستند که منطق نمایش به وسیله نایمند و استعاره بر آنها سوار است.

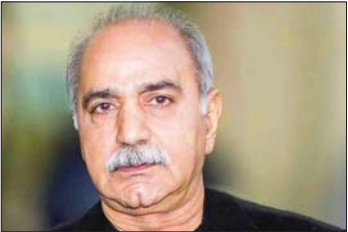
اما نکته غیرتئاتری آخر. کوشکی چه می‌خواسته بنویسد و اجرا کند؟ ما می‌پذیریم که اجرای این نمایش نه تنها به خاطر ژانرش که به خاطر زیبایی‌شناسی تئاتری، و بیش از حد بر منطق مکان تئاتری استوار است و سپس به وسیله آن منطق اجرای خود را سازمان‌بندی می‌کند. یعنی با گرفتن حرکت و بازی‌های اجرزه که خاصیت ژانر قصه است، حرکت و توقف و جنب و جوش در مکان را به طریق دیگری (برساختن جهان نشانه‌ها) احضار می‌کند و برای نشان‌دادن کارکردها و کاربردهای صحنه‌ظاهرا ثابت تئاتر بدون اینکه بخواهد از امکانات فیزیکی آنجانی برای دکور استفاده کند، صحنه را به محل چوالتن مکان‌ها و اتفاقات بسیاری می‌کند که گمان می‌رود برای چنین ژانر و قصه‌ای مناسب نیست.

پس باید حدس زد که در فیکور فکری قصه هم نوعی غور و غوص درباره مکان، و به همان نسبت درباره بی‌مکانی مطرح است. تهران، پس از سال‌های سیاسی خاصی برای عده‌ای دیگر شهر بی‌مکانی است. شهری که با وجود آدرس‌داربودن مکان‌های زیادی که دارد برای نسل ما جایی شده بی‌مکان و بی‌نشان. برای این نسل که سرگردان خیابان‌ها و نشانه‌های شهر هستند انگار آدرس نسبت معلوم و مشخص نیست که به آنجا بگریزند و ماوا بگیرند. تهران هر آینه بیشتر شبیه همین قصه کوشکی است که باید در آن فقط چرخید و گریخت و در نهایت جایی نیست که بتوان بر آن نسام مکان به‌مثابه محل آرامش و ماوا را نهاد. تهران پس از سال‌های سیاسی خاصی که از سر گذرانده، شهر بی‌مکانی شده است. شهری که جایی برای گریختن ندارد.

زیر آسمان فیروزهای

پرویز پرستویی در پاسخ به انتقاد ۲۰:۳۰

تنها دلیل حضورم، پرداختن به درد مردم است

● گروه هنر: شامگاه سه‌شنبه، بخش خبری ۲۰:۳۰ با انتقاد از پرویز پرستویی در گزارشی عنوان کرد که برخی خبرها که از سوی سب‌لرئی‌ها منتشر می‌شود درست نیست و در ادامه این مطلب پرستویی نیز در صفحه خود هدف از حضورش در فضای مجازی را پرداختن به درد مردم مطرح کرد. پرویز پرستویی در صفحه خود در فضای مجازی نوشت: سلام بر شما هموطنان عزیزم، مدت‌هاست که برای ماندن در فضای مجازی یک دلیل بیشتر نداشتم. از همان روز اول تنها دلیل حضورم آن بود که در این روزگار سخت اقتصادی بتوانم اندازه توانم دغدغه‌ها و گرفتاری‌های مردم کشورم را در این صفحه بازتاب بدهم تا بلکه بتوانم صدایشان را به گوش شنوایی برسانم. پُرواضح است که در این مسیر گاهی هم دچار اشکالات ناخواستهای شده باشم. اما هیچ‌وقت و در هیچ حال هدفی جز نشان‌دادن درد و رنج هم‌میهناتم نداشتم. در تمام این مدت بارها برای گذاشتن پست‌های تبلیغاتی از جانب پرنده‌ای معتبر پیشنهادهای آنجانی داشتم اما هیچ‌وقت بازگوکردن درد دردمندان کشورم را با مال‌اندوزی و کسب درآمد در فضای مجازی عوض نکرده و نخواهم کرد. در آخر عرض کنم تا روزی که در این صفحه کنار شما باشم به‌جز انعکاس صدای خود شما هدف دیگری نخواهم داشت.

برگزاری نکوداشت مهتاب نوروزی

● گروه هنر: نکوداشت زنده‌یاد مهتاب نوروزی، سوزن‌دوز شهر استان سیستان وبلوچستان، در خانه هنرمندان ایران برگزار شد. در این مراسم مهندس میرواحی؛ عضو شورای شهر تهران، دکتر رجبی‌معمار؛ مدیرعامل خانه هنرمندان ایران، مهندس حسینی؛ استاندار اسبق سیستان وبلوچستان، مهندس شیرزاد؛ مدیر دبیرخانه محلات شهرداری تهران، دکتر عادل مزاری؛ رئیس دبیرخانه کمیسون فرهنگی و اجتماعی کل‌شهرها و مراکز استان‌ها و جمع کثیری از استادان، بزرگان و علاقه‌مندان حضور داشتند. همچنین محمدجواد حق‌شناس، رئیس کمیسون فرهنگی و اجتماعی شورای اسلامی شهر تهران، روز سه‌شنبه، ۲۶ تیر، از نمایشگاه سوزن‌دوزی‌های دختران مهتاب، واقع در گالری استاد نامی بازدید به عمل آورد. رئیس دبیرخانه کمیسون فرهنگی و اجتماعی کل‌شهرها توضیحاتی در باب چگونگی برگزاری مراسم نکوداشت زنده‌یاد استاد مهتاب نوروزی را ارائه کرد و گفت: در سال ۹۰ از ایشان در برج میلاد تهران تجلیل شد و این خیلی بالارزش است که در زمان حیات هنرمندان و استادان نامی، از آنها قردرانی شود. سوزن‌دوزی هنری است که هر کوکی که به پارچه زده می‌شود، یک سو از چشمان این هنرمندان کم می‌کند. وی افزود: در کارگاهی که با سرپرستی زینب نوروزی در روستای قاسم‌آباد دایر است، اقتصاد ۱۴۰ خانوار تأمین می‌شود. او در پایان خواستار حمایت از صنایع دستی بومی استان و اقتصاد این هنرمندان مظلوم شد. در ادامه بازدید، حق‌شناس گفت: دیدن این آثار ارزشمند که هرکدام حاصل روزها، بلکه هفته‌ها تلاش و رنج دختران مهتاب است، هر بیننده صاحب معرفتی را س ذوق می‌آورد. حال اگر این زیبایی بصری با نوای دلنشین موسیقی زنده بلوچی نیز همراه باشد، فضایی یگانه را پدید می‌آورد. اگر بخواهیم ایران پایدار بماند، باید فضا را برای زندگی و بالندگی فرهنگ‌های گوناگون فراهم کنیم. در پایان، رئیس کمیسون فرهنگی و اجتماعی شورای اسلامی شهر تهران، قوّل مساعدی در جهت حمایت از هنر و صنایع دستی استان سیستان وبلوچستان و همچنین پیگیری بحث بیمه هنرمندان را داد و بر تلاش در راستای این مهم تاکید کرد. در این مراسم، مهندس میرواحی با تاکید بر ثروت‌های فراوان سیستان وبلوچستان که به‌ویژه در زمینه فرهنگی دارد، از صوری و پشتکار مردمان این سرزمین، به‌ویژه دختران و زنان و هم‌چنان مردمان آنان به نیکی یاد کرد. مهندس حسینی، استاندار اسبق سیستان وبلوچستان، نیز ضمن بیان اقدامات فرهنگی و هنری در زمان تصدی خود بر استانداری، از جمله برگزاری همایش‌های فرهنگی در جهت شناساندن فرهنگ غنی سیستان وبلوچستان در پایتخت، تاکید کرد که دررواقع زبان گفت‌وگو، زبان فرهنگ و هنر است و صنایع سیستان وبلوچستان سرشار از هنرهای بومی و صنایع دستی است. در این مراسم جمعی از بزرگان استان و همین‌طور استادان صنایع دستی، از جمله استاد پیرمحمد ملازهی، دکتر محمدتقی رخشانی و استاد مهدی شمسبی به ایراد سخنرانی پرداختند و مراسم با موسیقی بلوچی و استقبال گرم حضار به پایان رسید.